

det hele henvises til Bemærkningerne ovenfor ad §§ 23 og 28; ligesom ad § 23 tør det formentlig antages — skønt Konventionens Art. 32 ikke har nogen Bestemmelse derom —, at Ugyldigheden af disse Vedtagelser er uden Indflydelse paa Gyldigheden af Befordringsaftalen i øvrigt og paa Udkastets Anvendelse derpaa. Kun ved Godsbefordring har man, i andet Stykke, ment at kunne tillade Parterne en vis Selvstændighed, for saa vidt de ved Forhaandsaftale kan erstatte Behandlingen ved de ordinære Domstole med en Voldgift og — inden for de i Konventionens Art. 28 fastsatte Regler om Værnetinget — kan vælge det Land, i hvilket — og *dermed* den Lov, efter hvilken — Afgørelsen skal træffes.

ad § 33.

Om denne Paragraf henvises til Bemærkningerne ovenfor ad §§ 1, 2 og 24.

Udkastets Bestemmelser gøres herved anvendelige — foruden paa indenrigsk Luftfart — paa al international Luftbefordring, der opfylder de i §§ 1 og 2 omhandlede Betingelser, men uden Hensyn til, om den omfattes af Konventionens Art. 1, Stk. 2 og 3. Det er herefter tænkeligt, at Spørgsmaal om Lufttrafik med en Stat, der ikke har tiltraadt Konventionen, og som i Danmark vil blive paadømt i Overensstemmelse med Konventionens, i Udkastet optagne, materielle Regler, i den fremmede Stat vil faa en afvigende Behandling; men dels er dette paa Grund af den almindelige Tilslutning til Konventionen næppe af synderlig praktisk Betydning, og dels vilde en Begrænsning af Udkastets Bestemmelser til den indenrigske og den konventionsmæssige internationale Luftbefordring efterlade et Hul i den danske Lovgivning, hvad der formentlig bør undgaas.

Regelen i Konventionens Art. 33, der er indsat efter engelsk Ønske, indeholder efter nordisk Opfattelse ikke noget ud over, hvad der er selvfølgeligt, og er derfor ikke medtaget i Udkastet.

ad § 34.

Det er fundet rimeligt, at Ministeren for offentlige Arbejder ad administrativ Vej ved særlig Bekendtgørelse kan lempe Kravene til Indholdet af Billet, Rejsegodsbevis og Luftfragtbrev, hvor det alene drejer sig om indenrigsk Luftfart.

Særlig for saa vidt angaar saadan Personbefordring, der har Forlystelses- og ikke egentlige Transportformaal (Rundflyvninger), vil dette formentlig være naturligt, og Kravene til Billetten vil da kunne reduceres helt ned til det i Bemærkningerne ad § 3 angivne Minimum.

Bestemmelsen i Konventionens Art. 34 er optaget i Udkastets § 2, jfr. Bemærkningerne hertil ovenfor Sp. 5441.

ad § 35.

Naar man her lader Lovens Ikrafttræden bero paa kongelig Anordning, staar det i Forbindelse med, at Bestemmelserne først bør bringes til Anvendelse, naar Warszawa-Konventionen er ratificeret.

Der er ikke, se derimod Lov Nr. 175 af 1. Maj 1923 om Luftfart § 50, taget Forbehold om, at Loven ikke skal gælde for Færøerne, der med Luftfartens stigende Udvikling ogsaa over de nordlige Have formentlig ikke i Længden kan holdes uden for Luftfartslovgivningen.

Bestemmelsen i Konventionens Art. 35 om, at der ved Beregningen af Tidsfrister ved Dage skal forstaaes løbende Dage og ikke Arbejdsdage, er efter dansk Opfattelse selvfølgeligt og er derfor ikke medtaget i Udkastet.